

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/91/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010237
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3617010237.3

Rozhodnutie

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovanej O. Z., na hlavnom pojednávaní dňa 08.07.2019 takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaná O. Z., F.. T., D.. XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom Mesto Partizánske, bez pracovného pomeru,

je vinná, že

1/ ako rodič z nedbanlivosti umožnila svojej dcére mal. H. Z., D.. XX.XX.XXXX, žiačke Strednej odbornej školy agrotechnickej so sídlom v Topolčanoch, Tovarnícka 1632 v dobe od 05.09.2016 do 31.03.2017, teda v školskom roku 2016/2017 v Partizánskom viesť záhaľčivý život tým, že napriek upozorneniam školy a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom na jej dochádzku do školy, nevenovala pozornosť jej výchove, nezaujímal sa o jej dochádzku do školy, umožnila jej záškoláctvo a tým mal. H. Z. mala v uvedenom období od 05.09.2016 do 31.03.2017 417 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím svoju maloletú dcéru vystavila nebezpečenstvu spustnutia,

2/ ako rodič z nedbanlivosti umožnila svojej dcére mal. H. Z., D.. XX.XX.XXXX, žiačke Strednej odbornej školy agrotechnickej so sídlom v Topolčanoch, Tovarnícka 1632 v dobe od 13.04.2017 do 30.06.2017, teda v školskom roku 2016/2017 v Partizánskom viesť záhaľčivý život tým, že napriek upozorneniam školy a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom na jej dochádzku do školy, nevenovala pozornosť jej výchove, nezaujímal sa o jej dochádzku do školy, umožnila jej záškoláctvo a tým mal. H. Z. mala v uvedenom období od 13.04.2017 do 30.06.2017 303 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím svoju maloletú dcéru vystavila nebezpečenstvu spustnutia,

teda

v bode 1/

z nedbanlivosti vydala osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že umožnila jej viesť záhaľčivý život a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

v bode 2/

z nedbanlivosti vydala osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že umožnila jej viesť záhaľčivý život

čím spáchala:

v bode 1/

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona,

v bode 2/

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov,

Za to sa odsudzuje:

vo vzťahu ku skutku v bode 1/

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 54 Trestného zákona na súhrnný trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona trest povinnej práce je obžalovaná povinná vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona trest povinnej práce je obžalovaná povinná vykonávať osobe a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zároveň ruší výrok o treste uloženom obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/15/2017 zo dňa 07.06.2017, vyhláseným dňa 07.06.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/16/2019-257 zo 17.04.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

vo vzťahu ku skutku v bode 2/

Podľa § 211 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanej výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovanej O. Z., pre dva prečiny ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona, bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 32/17/3305-22 na tunajší súd dňa 22.11.2017 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluch obžalovanej, dcéry obžalovanej mal. H. Z., otca dieťaťa S. Š., svedkov O.. M. A., L.. F. Č., A., L.. V. G., prečítal listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutkom, rozhodnutia týkajúce sa starostlivosti o maloleté dieťa a rozhodovania o treste a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaná sa v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nepriznala ku spáchaniu skutkov, neučinila žiadne z vyhlásení podľa § 257 Tr. por.. Uviedla, že s dcérou chodila do školy do Topolčian, vodievala ju tam, išlo o prvý ročník strednej školy. Každé ráno ju tam vodila. Zástupkyňa G. sa jej však vysmievala, načo ju tam vodí, že dcéra potrafi aj sama, ona jej vravela, že musí kvôli súdному konaniu. Vodila ju celé týždne až dokým ju zástupkyňa nevysmiala. Potom na dcéru zasadol triedny učiteľ A., len dcéru kritizovali a zdeptávali ju. Dcéra potom nechodila do školy, bola s matkou doma. Mali aj ospravedlnenky, dala ich riaditeľovi, ten jej povedal, že si ich môže zarámovať. Triedny učiteľ povedal, keď neskôr doniesli ospravedlnenky, že triednu knihu falšovať nebude. Ona bola predvolávaná do školy, mala však chorého otca. Ona netelefonovala, lebo niekedy nemala kredit. Dcéra mala zápal močových ciest, no ospravedlnenky lekára nevzali do úvahy. Chodila k MUDr. Š.. O.. Š. jej aj povedal,

že jej potvrdzovať nič nebude, lebo nechce mať problémy s políciou. Ospravedlnenky už nemá, lebo sa sťahovali. Za prvý polrok absolvovala dcéra komisionálne skúšky, na konci roka na skúškach neboli. Otec mal porážku, tak žiadali o nový termín, lebo nestíhali. Chcela aby dcéru zapísali do druhého ročníka, no odmietli sa s ňou baviť. Ona sa denne starala o chorého otca. Dcéra bol s ňou, chodili aj do Trenčína za otcom obžalovanej. Kontaktovali ju zo školy telefonicky aj poštou. Aj deti v škole robili dcére zle. Ona chcela aj dcéru prehlásiť do Partizánskeho, no mali problémy s Rómami. Dcéra si potom našla robotu a pracuje. Chcela pre dcéru aj individuálny študijný plán, no formálne oň nepožiadali. Nevedela reagovať na otázku, či jej nevadilo, že dcéra nechodí do školy. Dcéra jej povedala, že do školy nechodí, lebo jej tam robia zle. Keď bola dcéra doma, pomáhala jej s otcom a dcérou S.. Tá je invalidný dôchodca, závislá od pomoci iných osôb. Dcéra znášala zle, že nechodí do školy, lebo vedela, že robí problémy. Výchovné opatrenie o nariadení pobytu v diagnostickom centre nerešpektovala, povedala že dcéru tam nedá. Obžalovaná nemá príjem, jej otec poberá invalidný dôchodok. Dcéra S. má plný invalidný dôchodok, preberá si ho sama. Obžalovanú vyradili z evidencie uchádzačov o zamestnanie, lebo sa musela starať o otca. Dcéra pracuje v OVB v Bieliciach.

Maloletá H. Z., dcéra obžalovanej, odmietla vypovedať. V priebehu súdneho konania dovŕšila plnoletosť.

Zákonný zástupca maloletej H., P. S. Š. uviedol, že od detí sa dozvedel, že dcéra nechodí do školy. Nevie ako dlho nechodila, ani prečo. On bol naposledy s ňou pred mesiacom. Ona mu na to, že nechodí do školy odpovedala "vyser sa na to". Jeho kontaktovala až polícia.

Svedok O.. M. A., bol triedny učiteľ H. Z.. Podával hlásenia na orgán soc. právnej ochrany a soc. kurately, polícii. Obžalovanú x - krát predvolával a to aj telefonicky, no nereagovala. Nemala snahu nič riešiť. Maloletá bola na nejakých komisionálnych skúškach aj tie nevykonala úplne. Potom bola vylúčená zo školy. Chcela následne nastúpiť do ďalšieho ročníka. V škole bola veľmi málo, ani spolužiaci nevedeli prečo, tvrdili, že sa s ňou nedá komunikovať. Keby obžalovanú neoslovil riaditeľ, tak ani do školy nepríde. Potom prišla vyčakaná, vymaľovaná aj s matkou. Druhý polrok dieťa v škole nebolo. Prevzala predvolanie na komisionálne skúšky. Prišla až v septembri 2017, v jeho prítomnosti a prítomnosti riaditeľa povedala, že sa nemohli dostaviť na skúšky, lebo boli u brata v Prahe. Obžalovaná raz aj sľúbila, že bude dcéru vodiť do školy no nevodila. o Žiadnej šikane nevie, ani nemala byť aká, keďže maloletá bola v škole len párkrát. Má pocit, že v tomto prípade dcéra rozkazovala matke. On maloletú v podstate ani nespoznal, v septembri bola v škole tri dni a potom nejako po pol roku. S obžalovanou bol v kontakte na začiatku školského roka a potom, keď doniesla ospravedlnenky. Potom až v septembri 2017.

Svedok L.. F. Č., A., riaditeľ školy uviedol, že maloletá bola zapísaná do ich školy, s matkou prišla 2.9. potom dostal od triedneho učiteľa informáciu, že do školy nechodí. Požiadali ju aby doložila ospravedlnenky. Matka poštu preberala, ale nereagovala. Potom aj sľúbila, že príde, ale neprišla. Asi v marci prišla za ním, po tom, čo to už riešila aj polícia. Matka sľúbila, že ju do školy dovedie a bude čakať, on reagoval, že nech dovedie ak myslí, že dcéra do školy nepotrať. Matku potom videl asi dvakrát a potom neprišla už ani matka ani dcéra. Potom ju videla asi 5. alebo 6.9.2017, no už nemohla robiť komisionálne skúšky, lebo to bolo v rozpore s predpismi. Matka povedala, že boli v Prahe u príbuzného, a že či odtiaľ mali na skúšky prísť. Mal. H. mu povedala, že si to s ním vybaví ináč, čo si on vysvetlil tak, že na neho napíše sťažnosť. Potom sa už s ňou nestretol. Ospravedlnenky v priebehu roka doniesla s omeškaním rádovo v týždňoch, on aj volal O.. Š., on mu povedal, že ospravedlnenky dal, lebo matka u neho robila "humbug" a potom jej ich už odmietol dať, lebo sa dozvedel, že matka mala dcéru "pásť". Svedok jej povedal, že už k Š. nemajú chodiť, lebo im nič nedá. On bol presvedčený, že matka nemala snahu nič riešiť. Oni k maloletej boli tolerantní, na výcvik, mali prísť ustrojení, no ona došla ako manekýna, neprišla ani na komisionálne skúšky. Obžalovaná mu povedala, že dcéra nechodí do školy pre zdravotné problémy, oni jej argumentovali, že nie je možné aby toľký čas z tých dôvodov vymeškala. Potom uvádzala, že dcére sa deti v škole smejú, lenže deti nemali ani len dôvod, lebo v škole bola minimum času.

Svedkyňa L.. V. G., bola vedúca strediska odbornej praxe. Bola pri kontrole pri nástupe žiakov na odborný výcvik. Ona má vedomosť o tom, že H. nechodila do školy. S matkou sa stretla v septembri 2016 keď ju dovedla do školy, ale asi len prišla len jeden raz. Maloletá nevyzerala na to, že by sa dala šikanovať. Dieťa nebolo primerane oblečené na odborný výcvik, ani sa nechystala že bude niečo robiť na odbornom výcviku.

Maloletá H. bola zverená do osobnej starostlivosti matke vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 8C/57/2006. Vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4P/4/2016 bolo nad výchovou maloletej uložené výchovné opatrenie - dohľad. Na základe podnetu ÚPSVaR Partizánske z 19.07.2016 na začatie konania, súd konal vo veci uloženia výchovného opatrenia - na účely zabezpečenia odbornej diagnostiky pobytom v zariadení, ktoré vykonáva odbornú diagnostiku najmä z dôvodu dlhodobého neplnenia si školskej dochádzky mal. H. a oslabeného a nedostatočného výchovného vplyvu matky na dcéru. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/69/2016-75 zo 17.01.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Cop/36/2017-138 z 06.09.2017, po odvolaní matky maloletej, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.10.2017, bola mal. H. odňatá z osobnej starostlivosti matky a nariadené nad ňou výchovné opatrenie, pobyt v Diagnostickom centre so sídlom Lietavská Lúčka, Skalka na šesť mesiacov. Matka ani dieťa pri výkone rozhodnutia nespolupracovali.

Uznesením č.k. 5Em/1/2017-14 z 28.02.2018 Okresný súd Partizánske nariadil výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/69/2016-75 zo dňa 17.01.2017, ktorým súd uložil maloletej H. výchovné opatrenie, pobyt v Diagnostickom centre so sídlom Lietavská Lúčka, Skalka na šesť mesiacov. Uznesením č.k. 5Em/1/2017-32 z 23.01.2019 Okresný súd Partizánske z dôvodu plnoletosti H. Z., konanie o návrhu na výkon rozhodnutia zastavil.

Trestné oznámenie vo veci podal ÚPSVaR Partizánske, na základe oznámenia Strednej odbornej školy agrotechnickej v Topoľčanoch o zanedbávaní školskej dochádzky maloletou Timeou č.l. 2.

Podľa listín o dochádzke a správaní maloletej H. zo Strednej odbornej školy agrotechnickej v Topoľčanoch na č.l. 52-115 bolo zistené, že maloletá v I. školskom polroku 2016/2017 vymeškala 37 hodín, ktoré sú ospravedlnené a 428 neospravedlnených hodín a za II. polrok 41 hodín ktoré sú ospravedlnené a 492 neospravedlnených hodín. Na základe výpisu dochádzky žiačky po vyňatí hodín vyučovania, keď bolo dieťa choré potvrdené O.. A.I. V. O.. Š. k 31.03.2017 ide o 147 neospravedlnených hodín, od 13.04.2017 (deň nasledujúci po oznámení vznesenia obvinenia) do 30.06.2017, kedy maloletá ukončila povinnú školskú dochádzku vymeškala ďalších 303 hodín, ktoré sú neospravedlnené. Súčasťou listín sú aj upozornenia adresované matke na neplnenie školskej dochádzky maloletou, úradné záznamy o pokusoch ju vyrozumieť. Tiež rozhodnutia o nariadení komisionálnych skúšok za 1. a 2. polrok šk. roku 2016-2017. Rozhodnutie o nariadení komisionálnych skúšok na 2. polrok matka prevzala 10.07.2017.

Podľa lekárskej správy urológa O.. L. Š. na č.l. 116, bola maloletá chorá od 09.09.2016 do 06.10.2016.

Podľa správy O.. S. A., lekárky pre deti a dorast na č.l. 117, bola maloletá H. v liečebnom režime od 14.09.2016 do 16.09.2016, od 22.09.2016 do 05.10.2016, od 10.02.2017 do 19.02.2017 a od 03.03.2017 do 15.03.2017.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 128 obžalovaná nebola postihnutá za priestupok k 14.11.2017.

Podľa odpisu z registra trestov na č.l. 129 a pripojených spisov bola obžalovaná doposiaľ súdne trestaná trikrát a to pre rovnakú trestnú činnosť. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/69/2015-115 z 02.03.2016, právoplatným dňa 02.03.2016 bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania nedbanlivostného prečinu podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. vo vzťahu k mal. H. a obdobiu od 04.05.2015 do 30.06.2015, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov s podmieneným odkladom na 12 mesiacov.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/28/2016-108 z 29.06.2016, právoplatným dňa 29.06.2016 bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania úmyselného prečinu podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. vo vzťahu k mal. H. a obdobiu od 28.09.2015 do 22.02.2016, za čo jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody na 18 mesiacov s podmieneným odkladom na 24 mesiacov. Skúšobná doba po započítaní plynula do 02.03.2018.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/15/2017-146 zo 07.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/102/2017 zo 23.05.2018, právoplatným čo do viny dňa 29.06.2017, v spojení rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/15/2017-249 z 05.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/16/2019-257 zo 17.04.2019, právoplatným čo do trestu

dňa 17.04.2019 bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania úmyselného prečinu podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. vo vzťahu k mal. H. a obdobiu od 22.04.2016 do 29.06.2016, za čo jej bol uložený trest povinnej práce na 150 hodín.

Prokurátor navrhol obžalovanú uznať vinnou na podklade obžaloby, uložiť jej nepodmienečný trest za prihladenia k priťažujúcim okolnostiam podľa § 37 h/, m/ Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd konal a rozhodnutie vyhlásil v neprítomnosti obžalovanej za splnenia podmienok podľa § 252 ods. 2 Tr. por.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd považuje za preukázaný skutkový stav ako v skutkovej vete rozsudku. Tú podľa výsledku dokazovania upravil, pokiaľ ide o subjektívnu stránku trestného činu.

Súd neprisvedčil obžalovanej v tom zmysle, že by ako zákonná zástupkyňa dieťaťa bola osobou, ktorá nemala možnosť pozitívne ovplyvniť správanie dieťaťa, ktorá by robila všetko preto, aby dieťa si plnilo povinnú školskú dochádzku, rovnako neuznal dôvody ospravedlňujúce absencie dieťaťa v škole poukazujúce na zlý zdravotný stav dieťaťa, šikanovanie dieťaťa či prekážky, ktoré by školou boli kladené matke a dieťaťu, ale považuje ich za snahu vyhnúť sa zodpovednosti za spáchanie trestnej činnosti a akýmkoľvek spôsobmi ospravedlňovať seba a dieťa, pokiaľ ide o zanedbávanie školskej dochádzky dieťaťom. Z dokazovania naopak vyplýva, že za šikanu je považované prosté apelovanie na plnenie si školských povinností dieťaťa alebo povinností rodiča vo vzťahu k škole.

Z vykonaného dokazovania, výpovedí triedneho učiteľa ako aj riaditeľa školy, tiež L. G., tiež z listín preukazujúcich absencie dieťaťa v škole, a lekárskeho správ, bolo zistené, že dieťa bolo reálne choré len zlomok z vymeškaného školského vyučovania, z toho tiež vyplýva, že matka v podstate umožňovala svojou benevolenciou záškoláctvo dieťaťa, a tak z nedbanlivosti vydala osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že umožnila jej viesť záhaľčivý život a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Pokiaľ ide o skutok 2. bez kvalifikačného znaku v § 211 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Nedbalým prístupom k povinnosti dohliadať na školskú dochádzku dieťaťa a ignoráciou spolupráce s orgánmi školy, či orgánmi sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, z nedbanlivosti vystavila dieťa nebezpečenstvu spustnutia, čím sa má na mysli, že umožnila dieťaťu osvojovať si model správania ku svojmu vlastnému prospechu ignorujúci právne normy a s tým spojené povinnosti - ako je aj povinnosť školskej dochádzky. Postoj dieťaťa ku školskej dochádzke jasne odzrkadľuje okrem zanedbávania školskej dochádzky vedúcej k výchovným opatreniam aj vulgárne vyjadrenie dieťaťa k danej téme otcovi. Nebol však preukázaný matkin úmysel takto výchovu dieťaťa zanedbať, nebolo preukázané, že by nemala dohľad nad tým, kde sa dieťa nachádzalo, uvádzala, že jej pomáhalo v domácnosti ako aj pri starostlivosti o sestru maloletej, to všetko však v čase keď zanedbávalo školskú dochádzku, o ktorú reálne neprejavovalo žiaden záujem. Je potrebné uviesť, že dieťa evidentne samo žiadnu ujmu nepocíťovalo, naopak matke sťažovalo akúkoľvek čo i čiastočnú spoluprácu so školou. Javí sa byť pravdepodobné, že svedok A. mal pravdu, keď tvrdil, že skôr dieťa rozkazovalo matke. Matka však dieťa podporovala a zastávala aj jeho záškoláctvo, kládla prekážky výkonu rozhodnutia vo veci uloženia výchovného opatrenia, s ktorým evidentne nesúhlasila.

Súd má za to, že dieťa už v období, ktoré sa považuje za zavinené bolo v takom veku, keď matku nerešpektovalo, robilo si v podstate čo chcelo, a akákoľvek povinnosť, ktorú by matka chcela presadiť - aj povinnosť navštevovať školu a vzdelávať sa, sa stretla s odporom dieťaťa, snahou vyhnúť povinnostiam. Dieťa bolo pritom v žalovanom období trestnoprávne zodpovedné, svoju matku v podstate vystavovalo opakovane trestnému stíhaniu, pokiaľ sa táto dieťaťu podvolila, alebo ju v podstate nerešpektovalo, inak by do školy chodilo. Ostatne aj to bolo dôvodom, že dieťaťu boli postupne ukladané výchovné opatrenia, ktoré boli opäť dieťaťom aj matkou ignorované. Napokon ako vyplýva, z uznesenia o zastavení výkonu súdneho rozhodnutia o nariadení pobytu dieťaťa v špecializovanom zariadení, ani sám štát nedokázal do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa uskutočniť výkon rozhodnutia a dieťa matke odňať na účely výkonu výchovného opatrenia.

Na druhej strane súd nedospel k záveru, že konanie obžalovanej trestným činom nebolo, pretože táto z pozície zákonného zástupcu mohla spolupracou so školou či orgánom sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately vyvíjať snahu o pokračovanie v školskej dochádzke dieťaťa, nerobila však tak, tiež využívala všetky zákonné prostriedky

(odvolanie proti nariadeniu výchovného opatrenia), či jednoducho ignorovala vykonateľné rozhodnutie súdu v tomto smere.

Aj keď úmyselne umožnila dieťaťu viesť záhaľčivý život - pretože mu umožnila záškoláctvo a takýto spôsob života v dieťati podporovala, na druhej strane nemala v úmysle aby dieťa tým, že nebude chodiť do školy spustlo, neopustila ho, vykonávala nad ním osobnú starostlivosť. Z nedbanlivosti však dieťaťu spustiť umožnila, výsledok bol ten, že dieťa svojvoľne nepokračovalo v povinnej školskej dochádzke a zrejme si neosvojilo ani potrebu rešpektovania právnych noriem, ani vlastného rodiča, ktorého opakovane vystavilo trestnému stíhaniu. To všetko za situácie, že obžalovaná bola už pre rovnaký trestný čin odsúdená, musela si byť teda vedomá následkov spojených s tým, že dieťaťu záškoláctvo umožní. Súd teda dospel k právnomu záveru, že u obidvoch skutkov ide o vedomú nedbanlivosť podľa § 16 písm. a/ Tr. zák., pokiaľ ide o vnútorný postoj páchatelky ku protiprávnemu konaniu a jeho výsledku.

Pretože je obdobie páchania trestnej činnosti rozdelené oznámením vznesenia obvinenia pre skutok 1., 303 neospravedlnených hodín za obdobie 13.04.2017 do 30.06.2017 pokiaľ ide o skutok 2. nemožno považovať za páchanie skutku závažnejším spôsobom konania - páchanie trestného činu po dlhší čas. Toto obdobie nedosahuje dĺžku ani jedného školského polroka, pričom hoci neexistuje zákonom stanovený matematický výpočet na určenie "dlhšieho času", je potrebné všetky skutočnosti posudzovať individuálne, malo by ísť o obdobie, kedy je dieťa páchaním trestnej činnosti vystavené nepriaznivým následkom vo výraznejšej intenzite, a súd má za to, že by malo ísť o obdobie presahujúce aspoň školský polrok (k tomu rozsudok Krajského súdu Košice 4To/107/2013 z 12.02.2014). Preto súd skutok 2. právne kvalifikoval ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, spáchaný rovnako vo forme vedomej nedbanlivosti.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol aj na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadáčujúce a prirážajúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu dospel k právnomu záveru, že za skutok v bode 1. skutkovej vety rozsudku je potrebné ukladať trest súhrnný vzhľadom k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/15/2017. Keďže o treste v onej veci bolo rozhodnuté dňa 17.04.2019, pričom za primeraný bol považovaný trest povinnej práce, súd sa s tým stotožnil aj v tejto veci a uložil obžalovanej rovnako trest povinnej práce, keďže neboli zistené žiadne novšie skutočnosti brániace výkonu tohto trestu. Súhrnný trest vo výmere 200 hodín možno považovať za primeraný a spravodlivý s prihliadnutím na prevahu prirážajúcich okolností podľa § 37 písm. /h Tr. zák. - ukládanie trestu aj za skutok zbiehajúcej trestnej činnosti a § 37 písm. m/ Tr. zák. s prihliadnutím na skoršiu trestnú činnosť charakteru recidívy.

Za skutok v bode 2. skutkovej vety rozsudku súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, keďže ukladá trest za nedbanlivostný trestný čin a prísnejší druh trestu sa javí byť vzhľadom ku skutkovým okolnostiam neprimerane prísny. Súd uložil obžalovanej za prevahu prirážajúcich okolností podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. s prihliadnutím na skoršiu trestnú činnosť charakteru recidívy. Je potrebné uviesť, že súd konajúci vo veci starostlivosti o maloletú, ak hrozila závažná ujma dieťaťu, mal zákonné možnosti už najmenej od 20.07.2016 nariadiť odňatie dieťaťa zo starostlivosti matky na účely výkonu výchovného opatrenia a tak zabezpečiť jeho školskú dochádzku čo aj formou neodkladného opatrenia, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť. Neučinil tak, rovnako už vykonateľné rozhodnutie vo veci samej nebolo účinne realizované a napokon aj stratilo zmysel, pretože dieťa už bolo vo veku po dovŕšení povinnej školskej dochádzky a evidentne o štúdium záujem neprejavovalo. Ukládanie nepodmieneného trestu za účelom individuálnej či generálnej prevencie a morálneho odsúdenia páchatel'a by prichádzalo do úvahy za situácie, že by konanie obžalovanej bolo vo forme úmyslu, pričom dieťa by nebolo z dôvodu konania matky v dosahu súdu, čo však preukázané nebolo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.